

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **A. G. A. E. E.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. **Žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků a návrh žalobce na ustanovení zástupce se zamítají.**
- II. **Žaloba se odmítá.**
- III. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany před trvajícím nezákonným zásahem, který spatřuje v tom, že žalovaný nevyznačil žalobci oprávnění pobývat na území České republiky do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti žalobce o přechodný pobyt rodinného příslušníka občana EU. Žalobce současně požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.
2. Soud při posouzení žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dospěl k závěru, že žaloba je nepřipustná.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřipustný. Dle § 85 s. ř. s. je zásahová žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
4. Z žaloby vyplývá, že žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s. ř. s. domáhá vyznačení oprávnění pobývat na území do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti dle § 87y zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), které Ministerstvo vnitra osvědčuje vízovým štítkem vyznačovaným do cestovního dokladu podle jednotného formátu stanoveného přímo použitelným předpisem Evropské unie ve formě víza k pobytu nad 90 dnů s dobou platnosti odpovídající předpokládané délce řízení o žádosti.

5. K charakteru tzv. překlenovacího štítku vylepovaného do cestovního dokladu se vyjádřil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2010, čj. 2 Ans 1/2009-71, v němž konstatoval, že tzv. „překlenovací štítek“ vydávaný žadatelům o pobyt na území ČR do jejich cestovních dokladů podle § 87y je osvědčením ve smyslu části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Ačkoli byl tento závěr vysloven v situaci, kdy ustanovení § 87y zákona o pobytu cizinců způsob osvědčení existence oprávnění k pobytu výslovně neupravovalo, je plně použitelný též ve vztahu k osvědčení, jehož vydání ustanovení § 87y zákona o pobytu cizinců ve znění účinném od 18. 12. 2015 výslovně předpokládá (obdobně jako u osvědčování fikce pobytu v rámci žádostí o dlouhodobý pobyt dle § 47 zákona o pobytu cizinců), jak vyplývá ze znění daného ustanovení, v němž se výslovně hovoří o osvědčení, které odpovídá též úmyslu zákonodárce vyjádřenému v důvodové zprávě k zákonu č. 314/2015 Sb. Povahu překlenovacího štítku jako osvědčení podle části čtvrté správního řádu potvrdil též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 9 Azs 279/2016-40.
6. Je-li správní orgán při vydání osvědčení nečinný, je nutné postupovat dle ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu, které se použije dle § 6 odst. 1 a § 154 správního řádu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2018, č. j. 7 Azs 391/2017-19). Po bezvýsledném vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti je účastník řízení oprávněn podat žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 s. ř. s., nikoliv zásahovou žalobu.
7. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je subsidiární vůči ostatním žalobním typům zakotveným v soudním řádu správním, a vůči prostředkům ochrany využitelným v řízení před správními orgány. Subsidiarita vůči ostatním žalobním typům znamená, že zásahová žaloba je přípustná teprve tehdy, pokud nepřichází v úvahu podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.) a ani podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s. ř. s.). Účastník řízení si nemůže zvolit, jaký žalobní typ by byl pro něj výhodnější a jaký nakonec využije (srov. např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004-42, č. 720/2005 Sb. NSS). Zásahová žaloba směřující proti trvajícímu zásahu je tedy nepřipustná, neboť zde existuje jiný prostředek ochrany v podobě žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, již se žalobce za podmínek § 79 odst. 1 a § 5 s. ř. s. může domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat osvědčení (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 As 448/2018-31).
8. Jelikož se žalobce zásahovou žalobou domáhá ochrany práv, jimž poskytuje ochranu jiný právní prostředek, je jeho žaloba nepřipustná dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 85 s. ř. s.
9. Tuto skutečnost pak vzal soud v úvahu také při rozhodování o žádosti žalobce o osvobození od soudního poplatku a návrhu na ustanovení zástupce. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. pokud soud dospěje k závěru, že návrh (žaloba) zjevně nemůže být úspěšný, žádost o osvobození od soudních poplatků zamítne. Zjevně neúspěšným návrhem je i zjevně nepřipustná žaloba, a proto soud výrokem I rozhodl o tom, že žádost o osvobození od soudních poplatků se zamítá. V návaznosti na to rozhodl soud tímž výrokem o tom, že se zamítá návrh na ustanovení zástupce, neboť ustanovit zástupce lze jen tomu, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků (§ 35 odst. 10 s. ř. s.).

10. Soud na okraj poznamenává, že žalobce dostatečně úplně a přesvědčivě nevyklíčil své majetkové a příjmové poměry, jestliže uvedl, že nemá žádný příjem ani majetek, není na nikom finančně závislý a naopak je na něm částečně finančně závislá jeho partnerka, s níž žije, avšak nevysvětlil, jakým způsobem uspokojuje své základní životní potřeby a jak s partnerkou hradí výdaje na domácnost. S ohledem na výše uvedené však soud žalobce nevyzýval k doplnění těchto tvrzení a k jejich doložení.
11. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem pak byla výrokem II podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnuta.
12. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. srpna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu